

status quo paa § 22, saaledes at der bliver det samme Beløb i Aar som i Fjor. Derefter kommer under Nr. 105 det af mig tidligere lejlighedsvis nævnte Forslag om at bevilge et Beløb af 960 Kr. 30 Øre, for at Forplejning af Elever paa Elevskolen kan blive noget bedre, end den hidtil har været. Det Beløb, der hidtil har været bevilget dertil, har vist sig for knapt; man ønsker nogle faa Øre mere om Dagen for hver Kostportion til hver Elev, idet disse unge Mennesker i Opvæksten netop trænge til at faa god og kraftig Føde, og der har derfor i Udvalget været Enstemmighed om at tiltræde dette Forslag.

Under Nr. 126 komme vi til et Forslag om, at der indføres til Konto L. en Anmærkning, der lyder saaledes: „Krigsministeriet bemyndiges til at afhænde de Bagladerifler af Model 1867, der ikke kunne omdannes til nyere Model, og til at anvende det ved Salget indvundne Beløb til Tilvejebringelsen af tidssvarende Haandvaaben.“ Det er mig ikke ganske klart, hvorvidt denne Lovhjemmel i sig selv er nødvendig, men jeg er mest tilbøjelig til at tro det, og i hvert Fald er det heldigt, at den højtærede Krigsminister søger en saadan Lovhjemmel. Hvad det her drejer sig om er 26,000 Stk. af den nævnte Art Bagladerifler, om hvilke man maa antage, at deres Pibemateriel ikke er af en saa stærk Beskaffenhed, at det kan taale Anvendelsen af de ny Patroner, som medføre et stærkere Tryk. Under disse Omstændigheder har hele Udvalget ikke haft nogen Betænkelighed ved at føje den højtærede Krigsminister i at give ham Lovhjemmel til at afhænde disse 26,000 Rifler og at anvende det derved indvundne Beløb til Anskaffelsen af ny, tidssvarende Haandvaaben. De to følgende Ændringsforslag til denne Paragraf, Nr. 107 og 108, ere ligesom flere af de tidligere Ændringsforslag Følger af Loven af 14de Februar 1902 og give mig ikke Anledning til nogen særlig Bemærkning.

Paa § 26 V. vil man under Nr. 167 finde et Forslag, som er stillet af den højtærede Krigsminister og tiltraadt af Udvalget. Forslaget gaar ud paa at nedsætte Summen 8,000 Kr., som ved 2den Behandling var bevilget til Fabrikation af Cykler, med 300 Kr. Dette Ændringsforslag medfører fuldkommen Balance mellem det Beløb, som bevilgedes i Fjor paa § 26 V., og det Beløb, der vil blive bevilget paa § 26 V. i Aar, hvis samtlige de af Udvalget tiltraadte Ændringsforslag vedtages.

Vi komme derefter under Nr. 168 til et Forslag, som i høj Grad har min Billigelse, og som jeg ogsaa tror, at Udvalgets Flertal, som har sluttet sig dertil, staar meget varmt om. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at der tilføjes en Anmærkning til „8.“, saalydende: „Til Afholdelsen af Forsøg med en ny Udrustning for Fodfolket, samt til forsøgsvis Udstyrelse af Mandskabet ogsaa med Undermundering.“ Det er saaledes at forstaa, at Krigsministeren skal have Lov til at anvende 20,000 Kr., som ellers skulde have været anvendte til Indkøb eller til Forøgelse af Uniformer til Fæstningsartilleriregimentet, til Forsøg med ny Uniformer, som skulle nærme sig mere til den Paaklædning, som er sædvanlig for civile Folk. Man søger gennem disse Forsøg at komme bort fra de nuværende Uniformer med deres brogede Farver og blanke Knapper og komme hen til Uniformer, som ikke henlede Opmærksomheden i den Grad paa sig, som Tilfældet er nu, og det ikke alene for de menige Soldaters Vedkommende, men ogsaa for Officerernes Vedkommende. Lad mig blot tilføje, at det, der vist særlig er Tale om, er for øvrigt ikke saa meget selve Uniformen, for den er man kommen langt frem med, men der skal ogsaa anstilles Prøver med Fodbeklædning; helt forfattet med Forsøgene med Uniformer er man dog ikke. Det, der er Tale om, er, hvorvidt den graa Uniform ikke maa siges at være den, der egner sig bedst i den Henseende, at naar Folk bevæge sig i Terrainet, iført Uniformer af den Farve, falde de mindst i Øjnene. Rent bortset fra, at det naturligvis i militært Øjemed er langt mere praktisk, at Officerer og Soldater, hvis man skal sondre mellem Officerer og Soldater, ere iførte Uniformer, som ikke henlede Opmærksomheden alt for stærkt paa dem, som ikke gør dem alt for stærkt synlige i Terrainet, er det ogsaa fra et Synspunkt, som for mig har nogen Vægt, glædeligt, at man kommer over til en saadan Uniformering; thi det forekommer mig, at det for enhver Officer maa være trykkende nu til Dags at gaa rundt i en saadan Uniform, som de fleste Officerer ere nødte til at bære i deres Stillings Medfør, naar de ere i Tjenesten. Tidligere, i en mere barnlig-naiv Tid, vakte man vel stolt Opsigt ved at være klædt saaledes; men i vore Dage er Opsigten snarere bleven noget pinlig for de paagældende, i alt Fald er der mange, der synes, det er et meget tvivlsomt Gode at være udstaffede saaledes, som Officererne ere, naar de gaa i